אונזערע קינדער

אמאל איז געווען

פון ליבע זיסער

אמאל איז געווען אן אלטיטשקע אי־דענע. איז זי שטענדיג געווען א צופרי־דענע. אז זי האט באגעגנעט א מענשען, פלעגט זי איהם פרעהלאך בענשען, און אז זי האט באגעגענט א קינד מיט גאל־דענע האר, האט זי איהם געגעבען רויטע עפעלאך א פאר. און א קינד מיט שוואר־צע אייגעלאך, האט זי געגעבען ברוינע ביינעלאך.

האט איינמאל שיינדעלע ניט גע־וואלט שלאפען נעהן, זי האט מיט די פיסלאך געוואָרפען און שטארק געוויינט.

איז די אלטיטשקע אידענע געקומען אין הויז און האט פון איהר ווייסינקען פארטוך ארויס, פול איז ער געווען מיט זאכען א סך, ארויסגענומען א קליינינקע גלאנצינע זאך. און נייט צו צו שיינדעלען און נעהמט איהר גלעטען און ניט איהר די זאכעלע און נעהמט איהר בעטען:

— שיינענדע שיינדעלע, א געזונט דיר אין דיינע ביינדלאך. דארפסט ניט וויינען מעהר. וואס איך זאג דיר בעסער הער, נעהם די שפהנע זאך און די איינע־לאך פארמאך. און וואס דו וועסט וועס־לען וועט דיר מעהר קיינמאל ניט פעלען.

האט שיינדעלע צו אלטיטשקער זיך צוגערוקט, נענומען די זאך און טוט עס באקוקט, און זי וויינט ניט וואס טאן מיט דעם, האט זי זיך פארשעהמט.

זאגט די אלטיטשקע אידענע, א שטי־לע און א צופרידענע:

— אז דו וועסט האלטען די איי־נעלאך אפען, וועסטו קיינמאל ניט קענען שלאפען. איך וועל דיר די טערעלאך אפווישען, באהאלטען די זאך אונטערן קישען, און אז דו וועסט אזוי ליגען, וועל איך דיך פארווייזען.

האט די אלטיטשקע אידענע איהר פארווינט מיט א לידעלע. און שיינדעלע האט די איינעלאך פארמאכט. און די אל־טיטשקע האט איהר געזאגט: — א גוטע נאכט! און איז שטיל פון הויז אין דרויי־סען ארויס.

און אין שלאף האט שיינדעלע גע־זעהן אזוי פיעל שעהנע זאכען, אז זי האט א גאנצע נאכט געהאלטען אין איין לא־כען.

און אז זי האט בייטאג די זאכען גע־זוכט, האט זיך איהר געדוכט, אז זי הערט אלטיטשקעס קול:

— ביינאכט וועסטו עס קריגען נאך א מאל.

ווער קען עס?

נומער 59. אותיות אויפגאבע.

אין 16 קעסטעלאך (4 אויף 4) שטעלט אויס די אותיות: וי, י, י, ע, ע, ע, ע, ב, ד, ט, ט, פ, ה, ה, ה, ה, אזוי אז —

אין דער ערשטער שורה פון אויבען אראפ און פון רעכטס אויף לינקס זאל זיך באקומען א וואָרט וואס א הייסע זאך טוט אייער האנט.

אין דער 2־טער — נישט דערבא־קענער.

אין דער 3־טער — אלע באזונ־דער:

אין דער 4־טער — זיי א חכם.

נומער 60. גלגולים.

אין 4 מאל (ענדערט יעדעס מאל בלויז איין אות און עס זאל זיך באקומען א ניי אידיש וואָרט) מאכט פון ווינט — קאלט.

נומער 61. שאראדע.

מיין ערשטע איז,
אין וועמען ווייס איך ניט.
מיין צווייטע איז
אין גרין און אלץ וואס בליהט.
מיין דריטע מאכט
צום לייכענען דעם ניט.
מיין פערטע שטעהט ביים טיהר
און היט די טריט.
איינגאנצען פליה איך
שטענדיג אום,
און ברענג די קעלט,
וואו נאר איך קום.

זונג פון אקטועלע וועלט פראבלעמען.

מאכט פון זיי נעהמען א שטארקען אנ־טייל אין קאמף פאר אלגעמיינע אנט־וואפנונג.

וועהרענד די איצטיגע הכנות צו דער פעברואר־קאנפערענץ אין זשענעוועא, האָ־בען זיך דער פרוועגדע פערזענליכקייטען אין דער פרוועגן באוועגונג, וועלכע זענען טעטיג אויף פארשיעדענע פאליטישע און סאציאל־קולטורעלע געביטען, שפילען לעצטענס א גרויסע ראלע אין דער ליי־נען פון דער וואס איז געווען אין דער פעלד פון דער אינטערנאציאנאלער אנטוואפנונג.

.1

די אנפיהרענדע פערזענליכקייטען אין דער פרוועגן באוועגונג, וועלכע זענען טעטיג אויף פארשיעדענע פאליטישע און סאציאל־קולטורעלע געביטען, שפילען לעצטענס א גרויסע ראלע אין דער ליי־נען פון דער וואס איז געווען אין דער פעלד פון דער אינטערנאציאנאלער אנטוואפנונג.

.2

אין ענגלאנד האבען שוין, א דאנק דער פראפאגאנדע פון דער שטילער באַ־שיידענער אבער איינפלוסרייכער קאטהע־ליען קאורטני, א מיליאָן מענער און פרויען אונטערגעשריבען די פיעל־שפּראַ־כיגע פעטיציע פון דער „פרידענס־ליגע".

דאס איז, אנב אורתא, די זעלבינע מיס קאורטני, וועלכע האט געהאלפען אריינזעען אין מאכט די לייבאר פאר־טיי, דורך דער שאפונג פון זייער לאזונג: „גיט אונז די מעגליכקייט צו דערוועה־לען א פארלאמענט פון שלום מאכער!".

די זעלבע פרוי פארדינט אויך דעם קרעדיט פאר שאפען דעם פאפולערען סענטימענט אין ענגלאנד צו גונסטען פון אינטערנאציאנאלער אנטוואפנונג.

.3

אויף דעם ערשטען אנבאט פון זייער פארלאג האבען צוויי פרוועגן־זשורנאליס־טען ארויסגענומען די ביאגראפיע פון זייער באראיהמטען קרוב ערנאר אלען פאו: עלעוואבעט עליקאט פאו און ווילאלא פאו ווילסאן.

ביידע האבען זיי גענרינדעט די „סטיילוס פאבלישינג קאמפאני", מיט דער קאאפעראציע פון מרס. גרייס ליי־קאלן־האל־בראאָא, געוועזענע גענעראל פרעזידענטקע פון די „אמעריקאנער טעכ־טער פון דער רעוואלוציע". אויסער דעם גיבען ארויס ביידע שריפטשטעלערינס א פערטעל־יעהרליכען זשורנאל פאר ליטע־ראטור, קונסט, פאליטיק און דראמא, אונ־טער'ן נאמען „סטיילוס", וועלכער איז געווידמעט די אנהענגער פון דיכטער פאָ.

.4

מיס ווילא קאטהער, געוועזענע נייעס־שרייבערין פון „פיסבורג לידער", וועלכע איז פראקלאמירט געווארען פון סינקלעיר לואיס, אלס „די גרעסטע אמע־ריקאנער נאוועליסטקע", און איז פאר איהר שאפונג „רעקאָרירט" געווארען פון „יעיל" און „פרינסטאן" אוניווערזיטע־טען, קאן קיינמאל ניט פארגעסען די 4 יאהר פון איהר אמאליגער כראניקער קאַ־ריערע ביי דעם טעלעגראפען־דעסק פון דער צייטונג. נאך ער היום איז זי פעהיג צו מאכען קונציגע „הערליינס" (קעפּ־לאך) מיט כמעט אן אויטאמאטישער שנעלקייט.

.5

געוויסע אמעריקאנער פרוועגן קאנען אפט דורך א מאדנער וועגענונג פון אומ־שטענדען, אריינגעצויגען ווערען אין גרויס ביזנעס, און שפילען דאָרט אן עקזע־קוטיווע ראלע.

מרס. פאול סאלאמאן פון ניו יאָרק, וועלכע רעפּרעזענטירט היינט די גרעס־טע גרופּע אייראפעאישע מאנופעקטשו־רערס פון פרוועגן מאָרעס און קליידונגס־מכשירים, האט געקראָגען דעם שאנס דורך א ריינעפצופאל. א געוויסער קונה פון א דעפארטמענט סטאר האט באמערקט אמאל דעם אריינגעלען „טשעפּטשיק" (קינדער יארמולקע), וואס מרס. סאלאָ־מאן'ס טעכטעריל טראגט — א פּראָדוקט פון איהר מאמעס איינענער מלאכה. אויף דער רעקאמענדאציע פון קונה, האט מרס. סאלאמאן איינגעווילינט צו באכען אן אנצאהל אזעלכע קינדערקעפּס פאר זיי: רייטיל סטאר. דער דאזיגער אָרדער האט אריינגעפיהרט די פרוי אין „פעשאן ביז־נעס" פאר קינדער. ווען איהר טעכטעריל מערי בראון סאלאמאן איז געווארען 14 יאהר אלט, איז זי שוין אין געשעפט גע־ווען דער מאמעס אסיסטענטקע און פארט־נעלקע.

ביי היינטיגען טאג ארבייטען די מו־טער און טאכטער צוזאמען, און זיי האָ־בען די ציגעס אנטוויקעלט צו א הויכע מדרגה. פיער מאל אין יאהר פאהרען זיי קיין אייראפּע, און שטודירען דארט, פון איין זייט, די מעטאדען פון פראנצויזישע מאָדע פּראָדוקטען, וועלכע קאנען אראָפּ־טירט ווערען פאר א אמעריקאנער מאָ־סען־פּראָדוקציע, און פון דער צווייטער זייט — העלפען זיי די אייראפּעאישע מאנופעקטשורערס צו נאכמאכען די אט־ראקטיווע סטיל־קליידונג פון אמעריקאָ־נער פרוועגן.

.6

אויף א שטילער פארם אין ניו יאָרק, איז זי שוין אין געשעפט גע־ווען דער מאמעס אסיסטענטקע און פארט־נעלקע.

ביי היינטיגען טאג ארבייטען די מו־טער און טאכטער צוזאמען, און זיי האָ־בען די ציגעס אנטוויקעלט צו א הויכע מדרגה. פיער מאל אין יאהר פאהרען זיי קיין אייראפּע, און שטודירען דארט, פון איין זייט, די מעטאדען פון פראנצויזישע מאָדע פּראָדוקטען, וועלכע קאנען אראָפּ־טירט ווערען פאר א אמעריקאנער מאָ־סען־פּראָדוקציע, און פון דער צווייטער זייט — העלפען זיי די אייראפּעאישע מאנופעקטשורערס צו נאכמאכען די אט־ראקטיווע סטיל־קליידונג פון אמעריקאָ־נער פרוועגן.

.6

אויף א שטילער פארם אין ניו יאָרק, האָ־בען זיך דער פרוועגן באוועגונג, וועלכע זענען טעטיג אויף פארשיעדענע פאליטישע און סאציאל־קולטורעלע געביטען, שפילען לעצטענס א גרויסע ראלע אין דער ליי־נען פון דער וואס איז געווען אין דער פעלד פון דער אינטערנאציאנאלער אנטוואפנונג.

.7

אין דער אנפיהרונג פון דער פרוועגן באוועגונג אין אמעריקע שטעהט אויף דער ערשטער שורה אן אלטער יאהרען א טאכטער פון אימפּעראטאר נאפּאלעאָן'ס א פּלימעניצע אין א אידיילישער אטמאָס־פערע. דאָס איז די גרעפין זשאזעפין דע־קאסטעלנווטשי פראביזילים.

אמאל איז זי געווען א ליבלינג פון דער ביהנע, האט געשפּיעלט צוזאמען מיט עלען טערי און איז געווען א נאָהענטע פריינדין פון סארא בערנהארד. איצט איז זי 65 יאהר אלט, און צוקריפּעלט פון אן אויטאמאביל עקסידענט. זי לעבט נאר מיט זכרונות פון דער פארגאנגענהייט.

אלע איהרע באזוכער ווערען ניט מעער הערענדיג דער גרעפין'ס דערצעה־לונגען פון איהר שטורעמדיגען גלאנצפּו־פולען לעבען, וואס זי האט דורכגעמאכט. פון יעדען עפיזאד אדער פאסירונג קאן מען שרייבען א שפּאנענדען ראמאן.

אקטיווע פיהרערינס פון דער פרויען באוועגונג און זייער טעטיגקייט

פון מאריע אייבערהעמס

מכשפה פון דעטראיט קריגט לעבענס לענגליכע געפענגעניש

דעטראיט, אקט. 14.

מרס. ראוז ווערעם, די 45־יאהריגע „מכשפה", וועלכע איז קאנוויקטעד גע־וואָרען אויף ערשטען גראד מארד, איז פארבראנדט מיט'ן טויט פון איינעם פון איהרע 12 באָרדערס וועלכע זענען גע־שטאָרבען אין איהר וואוינונג אונטער מיסטעריעזע אומשטענדען אין פארלויף פון די פארגאנגענע עטליכע יאהר, איז יושר'דיגען פּראָצעס.

היינט, נאָכמיטאָג פאר'משפּט געוואָרען אויפ'ן נאָכצען לעבען אין געפענגעניש אין „סאָליטערי קאָנפאַיִמענט".

איהר 17־יאהריגער זוהן ווילאָאם, וועלכער האט ארויסגעהאלפען זיין מוטער, האט באקומען אן עהנליכע שטראָף. דאָס אינגעל האט געוויינט און האט געשריען אז ער האט עס ניט געטאן, און ער האט גע„טענט"ט אז ער האט ניט געהאט קיין יושר'דיגען פּראָצעס.

אמאל איז געווען

פון ליבע זיסער

בערל כל בו'ניק

— פון —
מ. פאגעל

ה.

איז ניט קיין פייערלעשער

ביי נאכט האט דער טאטע אויפגע־וועקט בערלען, האט איהם איינגעוויקעלט אין א דיקער טוך, און איז מיט איהם ארויסגעלאָפען פון הויז. דער טאטע האט איהם אריינגעטראגען אין א הויז אנטקע־גען איבער, און דארט האט בערל געטראָ־פען דער מאמען מיט דער שוועסטערעל.

די שוועסטערעל האט געוויינט, און די מאמע האט איהר געוויינט אויף די הענט. און בערלען האט דער טאטע אריינ־געטראגען אין א צימער, אוועקגעלייגט אויף א גרויסער בעט און געהייסען שלאָ־פען.

בערל איז געווען שטארק שלעפעריג, אָבער האָס לויפען איבערן גאס און זיין שוועסטערס וויינען און דער טומעל אין הויז האָבען איהם אויסגעניכטערט און ניט געלאזט שלאָפען.

איז ער אראפּגעקראָכען פון בעט, און איז צוגענאגען צום טיהר און געגומען רופען דער מאמען:

— מאמע, איך קען ניט שלאָפען. לאָז מיר געהן אהיים. מאמע, וואָס איז גע־שעהן? מאמע, לאָז זיך מיר אָנטאָן, מאמע!

די מאמע איז געווען פארנומען מיט'ן קינד און האט גערעדט מיט די מענשען אין הויז. זיי זיינען געשטאנען ביים פענס־טער און געקוקט אין דרויסען. האט די מאמע איהם ניט געהערט.

איז בערל א ניט אָנגעטאנענער אויך צוגענאגען צום פענסטער, און האט דער־זעהן:

אין דרויסען אין שטארק ליכטיג, רויט, און פיעל מענשען שרייען דארט, און א גלאָק קלינגט. און גרויסע אויטאָ־מאָבילס א סך. און ער האט פארשטאָ־נען:

— מאמע, א פייער! אונזער הויז ברענט. מאמע!

ער האָט זיך דערשראָקען.

האָט די מאמע איהם דערזעהן און זיך אויסגעשריען אויף איהם:

— געה לייג זיך שלאָפען. נישט דיין דאגה. עס ברענט וועט מען שוין אויסלע־שען. און ניט אונזער הויז ברענט.

— מאמע, איך קען ניט שלאָפען. מאמע, לאָז זיך מיר אָנטאָן.

האָט די בעל הבית'טע פון הויז גע־זאָגט:

— נו, טאקע, וואָס ווילט איהר, ער זאָל יעצט שלאָפען, אין אזא טומעל. נאָס אייך אייבים א פּאָר־הויזלאך, זאָל ער עס אָנטאָן, און א פאר שיכלאך, זאָל ער דאָ שטעהן, ביז דער טומעל וועט אריבער. ער וועט זיך נאָך אויסשלאָפען.

האָט בערל אָנגעטאָן אייביס'ס זאכען און האָט זיך צוגעקוקט צום פייער.

ער האָט געפּרוּוווט אויסזעהן אין דרויסען, האָט איהם דאָרט אין א ווייל־ארום געכאפּט דער טאטע, און האָט איהם אריינגעשלעפּט אין הויז און אָנגעזאָגט, ער זאָל זיך ניט דערוועגען אויסגעהן, ער וועט זיך נאָך פארקיהלען.

סיי ווי האָט בערל געגוג געזעהן, לאָג האָט עס ניט געדויערט. דאָס פייער איז באלד איינגעלאָשען געוואָרען, און בערל'ס הויז האָט עס גאָר נישט גע־שאדט. נאָר פון דרויסען איינגעגעצט די ווענט.

* * *

און אויף מאָרגען האָט בערל גע־האָט וואָס צו דערצעהלען. אלע קינדער זיינען דאָך געשלאָפען און האָבען גאָר ניט געהערט.

— ווייסט, די פייערלעשער טוען זיך אָן אייזערנע זאכען, האָבען זיי קיין מורא ניט פארן פייער. דער פייער ברענט און זיי געהען זיך אריין און ארויס.

— און א לייטער האָבען זיי געהאט ביז'ן הימעל און איין פייערלעשער איז ארויף אויפ'ן לייטער, אזוי הויך, אז מען האָט איהם ניט געזעהן.

— יא, איך האָב שוין אויך אמאָל געזעהן א פייער, — זאָגט שעמי. — ביי אונז אין הויז האָט געברענט. האָב איך עס אליין אויסגעלאָשען. איך האָב ניט קיין מורא פאר פייער.

— איך האָב אויך געזעהן א פייער־מאן, — זאָגט קליינער בענני. — ער געהט אין רויטע זאכען, און זיין היטעל גלאנצט.

— איך האָב אויך ניט מורא פאר פייער. אז איך וועל זיין א גרויסער, — זאָגט בערל, — וועל איך אויך זיין א פייערמאן.

און בערל האָט עס טאקע געמיינט אויך.

א פייערמאן לויפט ארום אויף אן אויטאָמאָביל איבערן גאס און קלינגט מיט א גלאָק, און יעדער מוז איהם אפּ־טרעטען דעם וועג. ער געהט אין א גלאנ־צינער היטעל, און ער קריכט אויף ליי־טערס און ער שרייט, און ער גיסט וואָ־סער...

יא, ער וועט זיין א פייערמאן.

* * *

די שכנים האָבען נאָך גוטע עטליכע טעג גערעדט וועגען דעם פייער, ווי אזוי ער האָט זיך אָנגעהויבען, און ווי אזוי ביי יענעם איז פארגאָסען געוואָרען דאָס הויז מיט וואסער, און וועגען דעם שאדען האָט מען גערעדט. און וועגען די פייערלעשער, ווי שנעל זיי האָבען, עס איינגעלאָשען, ווי די טייוואָלס האָבען זיי געבאָרייט.

— סעמי, קום צו אונז אין הויף, וועלען מיר זיך שפּיעלען אין פייערליים. בעני קום אויך, — און בערל רופט נאָך עטליכע קינדער.

(ווייטערעס קומט)

המורה הרע והמורה הטוב

מאת משה בירנבוים (בן 9, שנה ד' ת"ת ברונזביק)

א.

פעם אחת היה ילד ושמו דוד, ולדוד היו חברים וכלם למדו בבית הספר. המורה היה רע מאוד.

פעם הלך המורה אל הלשכה. לקח דוד גומי ושם על הכסא. כאשר ישב המורה אז הגומי דבק בבגדו. וכאשר חפץ לקום, הוא קם עם הכסא, וכל הילדים צחקו.

כעס המורה וחפץ להכות את הילדים. אבל הכסא בא עמו. אז הם צחקו יותר.

ב.

עברה שנה. הילדים עברו לכתה אחרת, אל מורה טוב.

פעם אמר המורה: חם מאוד, ביום הראשון נלך לטיל ביער אצל הנחל.

אמר דוד: — יש לאבי סירה ומכונית. אנחנו נסע.

אמר המורה: — הן.

ביום הראשון חכו הילדים ופתאום ראו את דוד בא במכונית עם אביו, ועל גג המכונית הסירה.

שמו כל הילדים את אכלם על כסאות המכונית ונסעו אל היער.

ביער הם שחקו ואחרי כן באו אל הסירה ונסעו. אחר קפצו מן הסירה אל המכונית וכלם נסעו הביתה.

כשאין עבודה

מאת אבא ריווקין

יונה עובד בבית חייטים גדול. יש שם הרבה פועלים כמוהו. כלם עובדים שם כל השבוע ובערב שבת משלמים להם בעד עבודתם.

ובכל ערב שבת כאשר מביא יונה את שכרו הביתה, בבית שמחה. האם הולכת אל החנות לשלם בעד מה שלקחה שם בהקפה במשך כל השבוע ומביאה מן החנות דברים טובים לכל בני הבית לכבוד שבת.

עוד יונה מביא את שכרו בערב שבת, אך השמחה כלתה מן הבית.

תמהה אסתר בתו על השנוי ותשאל:

— האיך שבע רצון משכרך, אבא? מדוע גונח אתה כשאתה מונה את כספך שהבאת? מדוע מקנחת אמא את עיניה, ומדוע לא תביא אמא עוד את הדברים הטובים לכבוד שבת?

ואביה ספר לה אז:

— כן שבע רצון אני משכרי, אף שקטן הנהו. אך הוא הולך וקטון עוד. ואבי רבקה'לי לא הביא כלום הביתה בערב שבת זה. וגם לא אבי ראובן. ואפשר כי בשבוע הבא לא אביא גם אני כל כספ. כי אין עבודה לאנשים.

ולא הבינה אסתר גם אז, כאשר חפץ אביה לבאר לה מדוע אין כל עבודה לאנשים, אך דבר אחד הבינה ואמרה לאביה:

— אם כן צריך לעשות כך, שתהיה עבודה לכל האנשים.

הסכים גם אביה לדבריה.

יוסף קורא

מאת שלמה רובין

יוסף יושב בחדרו על הכסא. ביד יוסף ספר והוא קורא בספר.

הוא קורא וקורא עד שסגר את עיניו והוא ישן.

נפל הספר מידו על הרצפה.

נפל אחרי כן גם יוסף מעל הכסא על הרצפה.

הקיץ יוסף, מצא את הספר על הרצפה אצלו, פתח אותו וקרא בו עוד.

שכב יוסף על הרצפה וקרא בספר עד שנרדם עוד פעם ולא נפל עוד.

עקסטרא

גוט פאר לאנטש אין א וואָרעמען טאָג — קעללאָגג'ס קאָרן פליקס מיט קאַלטע מילך אָדער קרים. קרוכלע. לייכט צו פאַרדייען. קעללאָגג'ס גיט אייך ענערגיע און היצט ניט אויף דעם קערפּער. זיי העלפען אייך צו פיהלען זיך.

קיהל!

קעללאָגג'ס קאָרן פליקס זיינען אָב־סאָלוט קשר אונטער דער חשגחה פון אגודת הרבנים פון סאָראָנטאָ.

Kellogg's CORN FLAKES

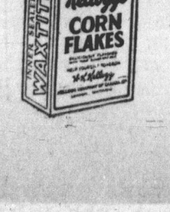

★ געשמאק מיט פרישע אָדער געקענטע פרוכטען.

„מידקייט?

איך לייג עס אפ!"

"ניין, איך האָב נישט קיין נערוועז! איהר קענט זיי נישט האָבען אנהאלטענדיג אזא פאסטען. מיין קאָפּ פלעגט מיר צומראָגען ווערען ארום דריי א זייגער, און געוויסע טעג זענען געווען ערגער פון אנדערע.

"דאָן האָט איך זיך אָנגעהויבען פארלאָזען אויף אספּיריין".

דער זיכערסטער מיטעל פאר א קאָפּוויייטאָג איז רוה. אָבער נאָך אפט מוזען מיר עס אפּלייגען. דאָן דאָ־טעוועט אייך אספּיריין אפ א טאָג. צוויי טאבלעטס, און די נאָכגענדע פיין פארשווינדט ביז איהר קומט אהיים. און אז איהר זיינט שוין באקוועס, קומט דער ווייטאָג שוין נישט צוריק.

האלט אספּיריין צום האנט. פארלייגט עס ניט און לייגט ניט אפ דאָס איינגעמען. קעמפען מיט א קאָפּ־ווייטאָג איז אפשר א העלדישקייט, אָבער אויך אביסעל נאָריש. דאָס זעלבע איז אוועקצוגעבען א נאָכט שלאָף צוליעב א שלעכטען קאָלד, אָן אויפגערעגטע האָלז, א צאָן ווייטאָג, ניוראלדזשי, ניוריטיס. די טאבלעטס העלפען אלע מאָל, זיי שאדען נישט דאָס האַרץ, און מען קען זיי נעהמען אָן מורא. דאָס איז די מעדיציניש מיינונג. א פאקט באשטעטיגט דורך צוואנציג יאהר מעדיציניש פּראָקטיק.

די איינציגע פארזיכטיגקייט וואָס איז נויטיג, איז ביים קויפען אספּיריין. נעהמט נישט קיין סאבסטיטוטס, ווייל עס וועט נישט ווירקען אזוי. אספּיריין איז געמאכט אין קאנאדע.

BAYER